

Resultatet blev, at den daværende kirkeminister på baggrund af udvalgsarbejdet fremsatte lovforslag i slutningen af samlingen 1981-82. Lovforslaget blev venligt modtaget, selv om der naturligvis var ønske om visse ændringer.

Derefter skiftede landet regering. Socialdemokratiet anså det for en selvfølge, at den ny kirkeminister ville spille ud med et lovinitiativ på dette område på baggrund af den store enighed, der hidtil havde været i kirkeudvalget, og ikke mindst på baggrund af den iver og interesse, som flere af de ny regeringspartiers ordførere havde omgærdet sagen med. Imidlertid kom der til mindretallets forbavelse intet udspil, hvorefter mindretallet selv fremsatte det af den tidligere regering fremsatte lovforslag.

Udvalgsarbejdet har nu vist, at lovforslaget ikke længere er omgærdet med helt samme interesse, specielt hvad angår § 43 b. De nuværende regeringspartier har ønsket dette vigtige afsnit taget ud af lovforslaget med henvisning til nogle betænkeligheder udtrykt af blandt andet lokale menighedsrådsforeninger.

Der er således ikke længere det samme presserende ønske om ændringer af provsteudnævnelser, som flere partier udtrykte i 1981 og frem til regeringsskiftet.

Dette beklager mindretallet. Mindretallet havde helst set hele loven gennemført, men vil ud fra ønsket om bred enighed i og uden for folketinget angående kirkelovgivningen afstå herfra.

Mindretallet kan derfor indstille lovforslaget til vedtagelse med de stillede ændringsforslag samtidig med, at mindretallet stærkt beklager, at den af mange partier ønskede demokratisering ved provsteudnævnelserne udebliver.

Mindretallet vil til sidst understrege, at man ved vedtagelsen af dette lovforslag anser diskussion om ændring af procedure ved provsteudnævnelser for værende afsluttet en rum tid fremover, idet mindretallet er af den opfattelse, at ingen kan være interesseret i en fortsættelse af en sådan diskussion.

Mindretallet vil advare imod, at der administrativt etableres forsøgsordninger ved de nærmest forestående besættelser af provstillinger, således som oplyst af kirkeministeren, idet man finder, at det ville være en tilsidesættelse af hidtil udført udvalgsarbejde

samt tilsidesættelse af organisationerne og deres synspunkter.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) tilslutter sig det socialdemokratiske mindretals bemærkninger, idet man beklager, at det ikke i denne omgang lykkedes at udvide menighedsrådernes beføjelse til også at gælde ved valg af provster.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) havde helst set, at der ikke var sket lovændringer på området, men hilser med tilfredshed, at provsterne er faldet ud af lovforslaget, så nærværende lovforslag kun omhandler domprovster.

Et *fjerde mindretal* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) udtaler:

Kristeligt folkeparti fremsatte den 10. marts 1981 forslag til folketingsbeslutning om udnævnelse af domprovster og provster.

Drøftelserne af dette forslag endte med, at kirkeministeren nedsatte et udvalg med den opgave at udarbejde et forslag til ændring af reglerne om fremgangsmåden i forbindelse med udnævnelse af domprovster og provster.

Kirkeministeren lovede endvidere at fremsætte lovforslag inden slutningen af folketingsåret 1981-82.

Dette løfte holdt kirkeministeren, og forslaget var til første behandling den 28. maj 1982. Forslaget blev genfrensat den 3. december 1982.

Kristeligt folkeparti er tilfreds med, at forslaget om domprovsters udnævnelse nu gennemføres, idet mindretallet finder det meget væsentligt, at menighedsrådet, hvor domprovsten tillige skal være sognepræst, nu skal afgive udtalelse om mindst 3 ansøgere opstillet i prioriteret rækkefølge. Det var netop denne indstillingsrét for menighedsrådet, mindretallet ønskede lovsikret.

Mindretallet beklager, at der ikke har kunnet skabes enighed om fremgangsmåden for provsteudnævnelser, men tager kirkeministerens bemærkninger herom i betænkningen til efterretning.